

Gregorius
IV

xliii

99

in adatū nomī scribō vobis qđ est verū in ipso am
vob: qm̄ tenebre tūsierunt
et lumen verū iam luce.
¶ tñm xpñ dñm vñm s. m.
¶ ill' facta ē q̄sto Johānē
et discipulis ioh̄s tū nide
is de purisitatem. Et venie
rūt ad iohānē et dixerūt ei
Rabbi q̄ erat tecū trans ior
dane nū testimoniū phibis
ti ecce hic baptizat: et om̄es
veniunt ad eū. Nūdūt ioh̄s
et dixit. Nō p̄t hō am̄pe q̄j:
misi fuent ei dat̄ de celo.
Ipi vos nū testimoniū phibe
tis qđ dixerūt ego nō sū xp̄s:
s̄ quia uissa sū ante r. om̄i
hi sponsam: sponsa ē dñm
aut sp̄s q̄ stat i andit eū:
gaudio gaudet p̄t uotem
sp̄s Hor ḡ gaudm̄ meū
i pletū ē. Illū o; m̄st̄ me at
minim̄ em̄ de sursum vñt̄ ē de tra
sup om̄es ē om̄d̄ ira ē. De
tra loq̄: Qui d̄ celo uenit
sup om̄es ē. Et quod uidit
et audim̄ hor testat̄ i testi
moniū eius nemo accipit
Qui at̄ accipit ei testimoniū
signauit q̄ d̄ dens uerar ē. Om̄e
em̄ misit d̄s uba dei loq̄tūr
Non em̄ ad m̄sūrā dat d̄s
sp̄m p̄af d̄ligit filiū: et om̄a
dedit in manū eius. Om̄a tra
dit i filiū habet vitā etiā
Qui aut̄ ingredilo ē filio
nō videbit vitā: si ira dei:

manet sup seia serta s. m.
¶ Alle d̄r d̄s ego Johānē
ueri mūdū uenit: ut ois qui
tredit i me tenebris nō ma
neat. Et si q̄s iudicet uba
mea: nō iustodient et ego
nō iudico en̄. Nō en̄ ueni
ut iudicē mūdū: s̄ ut salm
firē mūdū. Om̄i spirit me et
nō accipit uba uita habet
q̄ iudicet en̄. Ternō q̄ne lo
cūtū sum ille iudicabit en̄ i
nomissimo die. Om̄ia eō ex
meipso nō sū locū. q̄ mi
sit me p̄t ip̄e in mādatū de
dit q̄ dñm a q̄ loq̄. Et s̄no
q̄ mādatū eins vita etiā ē.
Que ḡ ego loquor sicut dix
i p̄: sic loquor Dñcta et
¶ Tlla v. Surrexit dñs d̄ se
pulchro qm̄ pro uol̄. Iep̄e
dit i ligno. In fin. e dōm
¶ Q̄ antare dñs rātū
uouū allā q̄ mā
bilia fent dñs. allā ante id
sp̄m genū inclinat iustitia
sua allā allā p̄s alnauit s̄
de cūtū eins i brachū sum ei
¶ Q̄ uis q̄ fidelū Coll.
¶ Om̄etes om̄us effinis
volūtans da ipsī tñs id a
mare qđ p̄p̄is id desidera
re qđ p̄mittis: ut iuf mūda
nas varietates ibi uera frā
int corda ubi uera s̄t̄ gaudiā
¶ Q̄m̄ om̄e Nepl' b̄ Jacobi
dñm optimū: om̄e
om̄ p̄st̄ de sursum ē desit̄